

ΕΤΟΣ 59ον

26 Ιουνίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (3030)

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

«Οὐ γάρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρά τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται». Κυριακή μετά τήν ἑορτή τῶν ἁγίων Πάντων ἡ σημερινή καί ἡ Ἐκκλησία, ἀφοῦ μᾶς προέβαλε λειτουργικά καί ὑμνολογικά τήν ἁγία τους μνήμη, μᾶς ὑπενθυμίζει σαφέστατα διά τοῦ ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος τί τέλος πάντων εἶναι αὐτό πού ἐντός της ἀναδεικνύει ἁγίους· τί εἶναι αὐτό πού καθοδηγεῖ «ἀνθρώπους ἔχοντας ἀσθένειαν», ὅπως ὄλοι μας, ὥστε νά ἀνάγονται ἀπό τά βιωτικά πράγματα καί νά ἀξιῶνται νά κάνουν τό βῆμα αὐτό πού ἀλλιάζει τόν προσανατολισμό τους ἀπό τά κοσμικά στά πνευματικά, ἀπό τά γήινα καί φθαρτά στά οὐράνια καί ἄφθαρτα, ἀπό τά περαστικά στά ἀεί μένοντα.

«Πρᾶξιν εἰς θεωρίας ἐπίβασιν»

Συχνά ἀρεσκόμαστε νά διαβάσουμε τό λόγο τοῦ Θεοῦ, θαυμάζουμε τά συναξάρια τῶν ἁγίων μας, τά κατορθώματα τῶν ἀνθρώπων πού μέ τήν πίστη τους νίκησαν βασιλεῖς κραταιοῦς καί τυράννους ἀντιστεκόμενοι στό συρμό αὐτοῦ τοῦ κόσμου καί στά προστάγματα τῆς σαρκός. Τό ἴδιο συχνά θυμόμαστε τά παραδείγματα τῆς ζωῆς τους, τά ἀξιοθαύμαστα περιστατικά τῆς πορείας τους σέ αὐτόν τόν κόσμο καί μέ καλή προαίρεση τά ἀναμεταδίδουμε στούς οικείους μας κατά τήν καθημερινή μας συναναστροφή.

Δυστυχῶς ὁμως ὁ ἐνθουσιασμός μας ἐξαντλεῖται συνήθως κάπου ἐκεῖ, στό θεωρητικό δηλαδή καί ἀνώδυνο αὐτό ἐπίπεδο, τό ἐπίπεδο τῆς εὐχετικῆς καί προτρεπτικῆς πρὸς τρίτα πάντοτε πρόσωπα διάθεσής μας. Δέν ἔχουμε, ἀδελφοί μου, τή διάθεση, ἢ μᾶλλον τήν τόλημη, ἢ ἀκόμη ὀρθότερα τήν πίστη στόν ἐνδυναμοῦντα τοῦς ἁγίους Θεό, στόν Θεό πού βεβαιώνει ὅτι εἶναι ὅλα δυνατά γι' αὐτόν πού πιστεύει σέ Ἐκεῖνον· δέν λαμβάνουμε τήν ἀπόφαση ὡς ἀληθινοί χριστιανοί νά δίδουμε τή μαρτυρία τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ στή δική μας ζωή. Ἀποδεικνυόμαστε ἱκανότατοι σέ ρητορεῖες περὶ τοῦ τί πρέπει νά κάνουν οἱ γύρω μας καί θεωρίες περὶ τοῦ τί πρέπει νά κάνει ὁ κόσμος γιά νά μὴν κατακρη-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. β' 10-16)

Ὁ Θεός δέν κάνει διακρίσεις

Ἀδελφοί, δόξα καί τιμὴ καί εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γὰρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιοθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων - ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

μισθεῖ, ἀλλὰ συνάμα παραμένουμε νάνοι ὡς πρὸς τὴν ἀποφασιστικότητα νά ἐργασθοῦμε συστηματικὰ διορθώνοντας τοὺς ἑαυτοὺς μας ὥστε νά φανερω-
νται «τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν».

Μιά διαρκὴς πρόσκληση

Λέμε πολλὲς φορές ὅτι τότε ἦταν ἄλλοι καιροὶ καὶ οἱ ἅγιοι ἄλλου εἴδους ἄνθρωποι, ὁ δὲ δρόμος πρὸς τὴν ἀγιότητα παραμένει ἀδιάβατος γιὰ τοὺς πολλοὺς. Τίποτε ψευδέστερο δέν ὑπάρχει ἀπὸ αὐτό· οἱ καιροὶ καὶ οἱ χρόνοι ἔχουν δοθεῖ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεό γιὰ τὴν ἐργασία τοῦ καθ' ὁμοίωσιν. Οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς δημιουργίας ἕως καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἔρχονται στὸν κόσμο μὲ τὸν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο, φτιαγμένοι ἀπὸ τὰ ἴδια χωματένια ὑλικά, ὁ δὲ δρόμος πρὸς τὴν ἀγιότητα εἶναι ἀνοικτός καί, οὐσιαστικά, ἀπλός. «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου... καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν»· σέ αὐτές τίς δύο ἐντολές κρέμονται ὅλος ὁ Νόμος καὶ οἱ προφῆτες κατὰ τὴ διαβεβαίωση τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ. Αὐτές ὀρίζουν τὸ δρόμο πρὸς τὴν ἀγιότητα πού, ἐπαναλαμβά-
νουμε, εἶναι ἀπλός.

Ἀγαποῦμε τὸν Θεό καὶ τὸν συνάνθρωπο ὅταν στὴν καθημερινή μας συμπεριφορὰ ἀγωνιζόμαστε νά ἔχουμε πάντοτε κατὰ νοῦ τί σημαίνει ἀγάπη· ἀγαποῦμε τὸν Θεό καὶ τὸν συνάνθρωπό μας ὅταν στὴν πρακτικὴ τῆς ζωῆς μας χωροῦν ὅσα ὁ κόσμος ὡς ἄχρηστα ἔχει ἐξοβελίσει – μαζὶ μὲ τὸν Θεό δυστυχῶς. Μιλοῦμε, βεβαίως, γιὰ τὴ δικαιοσύνη, τὴν ἀνεκτικότητα, τὴ σιωπὴ, τὴ συγχωρητικότητα, τὸ θυσιαστικὸ πνεῦμα, τὴ φιλιανθρωπία στὶς οικογενειακές, ἐπαγγελματικές, φιλικές, κοινωνικές καὶ «ἐκκλησιαστικές» μας σχέσεις. Μήπως μάθαμε τελικὰ νά ἀγαποῦμε καὶ νά τιμᾶμε ἕναν ὑψηλὸ, ἀπλησίαστο Θεό πού ἀναπαύεται στὴ δόξα τοῦ οὐρανοῦ, διαχωρίζοντας τὴν ἀγάπη πρὸς ἐκεῖνον ἀπὸ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν ἀδελφός; Ἄν τὸ κάνουμε, ἀπλὰ ματαιοπονοῦμε ἀγνω-
-

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, δόξα καί τιμὴ καί εἰρήνη διὰ τὸν καθένα πού κάνει τὸ καλόν, διὰ τὸν Ἰουδαῖον πρῶτα καί ἐπίσης διὰ τὸν Ἕλληνα, διότι ὁ Θεὸς δέν μεροληπτεῖ. Ὅσοι ἀμάρτισαν χωρὶς τὸν νόμον, χωρὶς τὸν νόμον καί θά ἀπολεσθοῦν, καί ὅσοι ἀμάρτισαν ἐνῶ ἦσαν ὑπὸ τὸν νόμον θά κριθοῦν μέ τὸν νόμον. Διότι δέν θά δικαιωθοῦν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνοι πού ἀκούουν τὸν νόμον, ἀλλὰ ἐκεῖνοι πού ἐφαρμόζουν τὸν νόμον θά κηρυχθοῦν δίκαιοι. Ὅταν ἐθνικοί πού δέν ἔχουν τὸν νόμον, ἐφαρμόζουν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐκ φύσεως, τότε, ἂν καί δέν ἔχουν νόμον, ἔχουν τὸν ἑαυτὸν τους διὰ νόμον, διότι ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ ἔργον πού ζητεῖ ὁ νόμος εἶναι γραμμένον στὶς καρδιές τους, συγχρόνως δέ μαρτυρεῖ καί ἡ συνειδησίς των, καί αἱ σκέψεις των μεταξύ των κατηγοροῦν ἢ καί ἀπολογοῦνται, ὅπως θά φανῆ τὴν ἡμέραν, ὅταν, σύμφωνα μέ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ὁ Θεὸς θά κρίνῃ τὰ κρυφὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ντας τὴν ὑπόμνηση τοῦ μαθητῆ τῆς ἀγάπης, ὅπως διατυπώνεται στὴν Α΄ Καθολικὴ του ἐπιστολῆ, ὅτι «ὅποιος πεῖ ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεό, ἀλλῆλα μισεῖ τὸν ἀδελφὸ του, ἴβει ψέματα· διότι ὅποιος δέν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸ του, πού τὸν βλέπει μπροστά του, τὸν Θεό πού δέν τὸν ἔχει δεῖ ποτέ πῶς μπορεῖ νά τὸν ἀγαπᾷ;».

Καιρὸς λοιπὸν νά πάψουμε νά ἐμπαίζουμε τὸν ἑαυτὸ μας, διότι ἀσφαλῶς τὸν Θεό δέν εἴμαστε ἱκανοὶ νά τὸν ἐμπαίζουμε. Ἔσ διασώσουμε τὴν ἀνθρωπιὰ μας ἀγαπώντας τὸν φιλάνθρωπο Θεό καί ἄς ποθήσουμε τὴ θέωσή μας ἀγκαλιάζοντας τὸν ἐλάχιστο ἀδελφὸ μας· ἄς ἐγερθοῦμε ἀπὸ τὴν ὑπνωση τῆς μακρὰν τοῦ Θεοῦ ζωῆς μας καί τὴ ραστώνη τῆς μακρὰν τοῦ ἀδελφοῦ πολιτείας καί διαγωγῆς μας. Ἔσ σπεύσουμε, ἀδελφοί, ὁ Παράδεισος μᾶς ἀναμένει.

Ἀρχιμ. Α. Α.

Ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΖΥΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὅμιλιες σὲ Εὐαγγελικὲς περικοπὲς καί ἑορτές,
τοῦ Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου.

26 Ἰουνίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Δαβίδ ὀσίου τοῦ ἐν Θεοσσ/νίκη († 540), Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοθθίας.

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστ.: Ρωμ. β΄ 10-16 – Εὐαγγ.: Μτθ. δ΄ 18-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Ἰουλίου, Γ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ε΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ζ΄ 22-23.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΤΟ ΜΠΛΕ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΠΡΟ

τῆς Κασσιανῆς Πανουτσοπούλου

(μέ συνοδευτικό CD καί μέ τή συμμετοχή τῆς Ἄννας Καλουτᾶ,
σχῆμα 20x25, σελ. 136)

Ἡ Ἀποστολική Διακονία ἐπανακυκλοφόρησε μέ νέα εἰκονογράφηση ἀπό τή σειρά «Παιδικοί Ὅριζοντες», τό βιβλίο «Ἡ Μαργαρίτα τό Μπλέ καί τό Ἄσπρο» τῆς Κασσιανῆς Πανουτσοπούλου. Ἡ ἐκδοση περιέχει συνοδευτικό CD μέ τή θεατρική διασκευή τοῦ Τάκη Χρυσούλη καί μέ ἦθοποιούς ἀπό τό Ἴνστιτούτο Παιδαγωγικοῦ Θεάτρου. Τά τραγούδια καί ἡ μουσική εἶναι τοῦ Γιώργου Βούκανου, ἡ σκηνοθεσία εἶναι τοῦ Ἄλκη Ζερβου, ἐνῶ τήν εἰκονογράφηση ἔκανε ἡ Ὑλγα Κοτσιρέα. Φιλική συμμετοχή τῆς Ἄννας Καλουτᾶ.

Ἡ συγγραφέας περιγράφει τίς ἐμπειρίες ἑνός παιδιοῦ, πού ἡ κήρυξη τοῦ πολέμου τό 1940 τό βρίσκει στό Δημοτικό. Τό μεγάλο γεγονός τοῦ Β΄ Παγκοσμίου πολέμου δίνεται ἀπό τό στόμα τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ. Τό μήνυμα πού μεταδίδει εἶναι μιά κραυγή προβληματισμοῦ ἀπό τόν κόσμο τῶν μικρῶν στόν κόσμο τῶν μεγάλων. Εἶναι ἕνα βιβλίο μέ μεγάλη φρεσκάδα, πού συγκινεῖ καί προβληματίζει.

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «**Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη**», στίς 15:00

2) «**Τή μουσική τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινή μουσική) στίς 16:00

3) «**Τήν ἱστορία μας**» στίς 21:30

4) «**Ἡ ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας**» στίς 11:00 καί

5) «**Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς**» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντίς· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναδῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr